

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 7 Decembre, 1887.

Imperiul cel mare german se află în ajunul unor evenimente extraordinare, evenimente, cari nu le poate nimenea prevedea și sub a căror influință întreagă charta Europei poate să fie supusă unor schimbări, de cari nemții vor avea mai puține motive a se bucura. Stelpii cei mari și puternici ai marelui imperiu încep a se putea și par că fatale soarte anume a hotărît, ca aproape toți deodată să se stingă și să se nimicească.

Bismarck e lovit de apoplexie și deși asigurațiile oficiale sunt de un caracter liniscitoriu, totuși nu este eschisă posibilitatea de a se repeta atacul, pe care un om în vîrsta de peste 70 ani anevoie îl va suporta.

Moltke, marele organizator al armatei germane, spiritul acela ager și dester întru de a conduce armatele dela o victorie la alta, — este în ajunul de a-l părăsi puterile trupesci și sufletesci — și la toate acestea vîrsta împăratului Wilhelm, morbul preten- dentului de tron — le pune coroana desperării și a nesigurării.

Poporul german este nemulțămît cu stările economice și dările din Germania. Cu deosebire cele de consum fac imposibil lucrătorilor de a mai gusta pâinea și carnea, aceste două elemente nedispensabile pentru viața omului.

Diare bine informate descriu cu colorile cele mai posomorate starea, în care se găsește de față Germania și în momentul, când va închide ochii bătrânul împărat, tare lesne pot inscena socialiștii vîr'o revoltă, care ar putea fi împreună cu urmări funeste și ar putea clătina din fundament temelile imperiului. Clericali din Germania au votat proiectele lui Bismarck pentru prețuri scumpe și concesiuni făcute bisericilor catolice, cum rar li s'a făcut în vîr'un alt stat în Europa, ear agrarii numai așa s'au învoit a și da consensul la septenat și la bugetul cel mare al armatei, când s'a decis Bismarck a pune vămii pe grânele și vitele statelor vecine așa de mari, cum ele nici că s'au mai pomenit între state amice, cum e bună oară statul nostru și cel german. Toate aceste însă sunt făcute în contul poporului muncitor, în contul angajaților și industriașilor mici, de unde tare ușor ne putem explica numărul esorbitant de mare al socialiștilor din Germania, cari ași sunt cu mult mai periculoși pentru Germania, decât bunăoară nihilisții pentru Rusia. Deosebirea între unii și alții e, că cesti din urmă sunt mai cutezanți, până când cei dintâi sunt bine organizați și în mijlocul lor oameni de

carte și știință, profesori de renume și aproape întreaga clasă a muncitorilor de prin fabrici pe partea lor și ceea ce au făcut comunarii în Paris la 1871, are să fie nimica, față de ceea ce vor întreprinde socialiștii atunci, când vor crede de sosit momentul acțiunii.

Nu e mirare deci, dacă împăratul la bătrânețele sale și da consensul seu la sporirea contingentului armatei și la înmulțirea anilor pentru serviciul de prezentă activ, căci pe un așa element destructiv și numeros, numai o armată tare și puternică îl va ține în frâu.

Concentrarea armatelor rusești la granițele germane și austro-ungare tocmai acum, — ca să nu mai amintim de pericolul permanent, ce amenință pe Germania din partea franceșilor, cari odată cu capul nu pot să uite umilirea din 1870 și provinciile Elsația și Lotharingia, luate dela ei, ca odată să fie siliți a le ceda de silă bucuroși și încă pentru preț plătit cu sânge, ce are să se verse din partea ambelor părți — sunt semne, cari caracterizează în de ajuns situațiunea, de astăzi în Germania și după aceste semne judecînd, alianța germană cu cea austro-ungară, tare ne vine a crede, că ea e bună pentru germani — dar rea și nepractică pentru noi, cei din monarchia austro-ungară.

Nu va trece mult și se va dovedi încât am avut noi drept de a susține totdeauna de problematică această alianță care trece de deosebire în ochii maghiarilor de cea mai mare garanță pentru întregitatea monarchiei Habsburgilor și în special pentru consolidarea și întărirea egemoniei maghiare.

Cu mult mai mare volorare ar avea pentru Austro-Ungaria alianța cu popoarele din peninsula balcanică și în special cu România și aceasta o poate ajunge statul austro-ungar în momentul, când va decreta egalitatea tuturor cetățenilor — dar nu pe hîrtie, cum e decretată ași, ci în realitate.

Înțelegem noi foarte bine, pentru ce se adop-tesc frații maghiari cu deosebire la spatele acestei alianțe, scim și aceea, că de ce țin morțiș la ea, dar viitoriul cel mai de aproape va dovedi, că au fost greșiți calculii lor și că rău au făcut, când au căutat pretinți în afară, pe când pretenția cu popoarele din lăuntru ar fi fost mult mai prețioasă și de mai mare valoare ca cea a străinilor și în special a Germaniei, care ne va lăsa în baltă, când o să ne fie lumea mai dragă.

Atunci credem, că vor veni și ungurii la convingere, că nu au lucrat bine și înțelepțesc, când și-au făcut un fel de cult de a se apăra și a ne pune pedeci la dezvoltarea noastră.

Nu putem nega, că sunt ași chiar mulți unguri de omenie, cari vîd, că politica internă, ce se urmează față de naționalități, nu e nimerită și onorabilă, dar puțini din ei au curajiu de a și da pe față aceasta credință a lor, pentru că curentul șovinist în acel moment i-ar face imposibili chiar la conaționalii lor, și exemple de soiul acesta le am vădut cu ochii.

Remâne ca timpul și forța impregiurării să creeze o altă direcțiune politică în statul nostru și noi tare credem, că acel timp s'a apropiat.

Că fine-va dat să ne înțelegem mai bine — eată întrebarea ascunsă în negurile viitoriului celui mai de aproape.

Revista politică.

Orizontul politic se pătează din ce în ce cu nori tot mai grei și mai amenințatori, ear silința ce se da din partea unor cercuri diplomatice, ca să ascundă relele și îngrijitoare înecore, ca să facă, ca situațiunea să apară mai puțin semordată, de cum e ea în adevăr, rămâne numai o încercare zadarnică.

Mai zilele trecute luasem notiță, că în cazul, când situațiunea s'ar mai înăsprî, ministrul nostru președinte și totodată ministrul de finanță va călători la Viena. După scriile, ce le primim acum din Viena, ministrul a sosit deja pentru ca să ia parte la conferințele ministeriale, ce se continuă mereu cu cea mai mare seriozitate. În Viena a fost o nouă conferință militară, în care s'au continuat consultările sub președinția Majestății Sale a monarhului. Pe lângă archiducele Albrecht au luat parte la conferință inspectorul general al artileriei, archiducele Wilhelm, ministrul de războiu, contele Bylandt Reidt, șeful statului maior, baronul Beck și toți șefii secțiunilor din ministerul de războiu. Consultările de acum se rapoartă la lucrări mai detaiate precum și la cheltuelile, ce s'ar ivi în cazul unei complicațiuni.

Cumcă situațiunea s'a înăsprit se vede și din tonul presei vieneze și a celei din Berlin. Diarele prusiene alarmează mereu pe austriaci, descriindu-le într'un colorit de tot serios mișcările trupelor rusești și îndemnînd mereu a se pregăti pentru apărare. Foaia oficială din Viena „Fremdenblatt”, organul ministrului de externe vine acum a doua oară și strigă, că monarchia noastră să ia măsuri de apărare, căci deși situațiunea politică nu eschide posibilitatea unei pacifice resolvări a cestiunei, situațiunea militară e de tot nesatisfăcătoare, ea trebuie să deștepte serioase îngrijiri.

FOIȚA.

Despre administrațiunea internă a bancelor.

(Continuare din Nr. 1.)

Disciplina.

„Fiindcă disciplina biroului depinde mai cu seamă dela șef descrierea funcțiunilor șefului va servi pentru a explica pe celelalte.

„Șeful trebuie să cunoască în fond biroul. Trebuie să poseadă asemenea anumite calități morale, precum: sânge rece, iubire de ordine și regularitate, simț de disciplină împreună cu mare bunăvoință naturală. Trebuie mai cu seamă să premeargă cu exemplu.

„Funcțiunile șefului consistă: a veghea ca ceilalți angajați să vină la birou dimineața la oara fixată; ca să nu absenteze fără motiv peste și să nu părăsească oficiul, până ce nu și-au îndeplinit datoria; a revida din când în când dacă cărțile sunt în bună ordine; a supraveghea dacă libelele partidelor sunt bine scrise și la cas de plîngere să dea explicări partidei; a vedea dimineața de timpuriu, dacă balanța lucrului din ziua precedentă este esactă, a scontra din timp în timp casele și a face despre

rezultatul scontrării raport bancherului; a veghea ca toți angajații să fie prevenitori unii față de ceilalți și față de public etc.

„Trebuie să vegheze în deosebi ca fie-care să vină precis la oficiu, unele bance au introdus o foaie de prezentă.

„Esactitatea este un semn al caracterului. Se poate conchide cu drept cuvînt, că acela este esact în prezentarea la oficiu, care își îndeplinește datoriile cu esactitate în decursul zilei. Cei mai esacti merită mai mult de a obține concediuri în cas de lipsă, căci ceilalți și le iau în detaiu mai în fie care și a anului; totdeauna când un angajat cere un concediu este bine a căuta, dacă este punctual în oficiu.

„Concediuri. „Este de dorit din mai multe cauze ca toți angajații unei bance să în special aceia, cari sunt însărcinați cu cassa să aibă în toți anii cel puțin câte-va săptămâni concediu. Concediurile nu trebuie să fie facultative; ci trebuie toate introduse ca un fel de usanță și potrivite cu timpul, în care ele au mai puține inconveniente față de bancă. Lipsa de recreațiune și repaus poate în urmă să aducă o boală, care produce totdeauna un mare deranjament în oficiu, privind totdeauna un angajat mai superior. În acest cas banca are mai multă pagubă decât, dacă s'ar fi acordat concediul. În cas de absențe momentane cel absent este înlocuit prin acela, care-i urmează imediat în grad și

ori-ce angajat ar absentă, se vor afla persoane familiarizate cu ori-ce serviciu, astfel că în cas de absența neprevădută a unui angajat, serviciul nu va fi nici cât de puțin împedecat. Aceste absențe fac o bancă mai independentă de serviciile ori-căruia angajat. Concediurile, care dau angajaților ocaziune a se odihnii, îi fac capabili de un serviciu mai bun, și fac a simți în același timp, că nu sunt indispensabili.

Aceasta încă nu e tot; absența din când în când a angajaților este o garanță mai mult a probității lor. Cunosco casuri, în care un angajat superior a putut continua în decurs de mai mulți ani cu fraude, pe care o absență de o zi le-ar fi descoperit. Când un oficial are concediu și când el scie, că la un timp oare-care valori, de care dispune vor fi încredințate altor mâni, această prevedere e de ajuns pentru a-l feri de o cale, în care improbitatea sa nu ar întârzi mult, până ce ar fi descoperită și pedepsită.

Diferințe la cassă. „Nu trebuie să aștepte cine-va dela un cassar ca el primind și plătiind bani vîre întregi, să nu comită nici o eroare. Se va ivi vîre odată o bancă de care cassarul „este responsabil”. Pentru a acoperi aceste diferențe unele bance acoardă o indemnitate fie de 20 sau 30 franci pe an. Altele supoartă diferențele, dînd numai o admonițiune cassariului, când eroarea nu e mare. O esactitate mare

În timpul, ce lumea se alarmează așa de tare, vin foile rusești și vînd a potoli văpaia alarmărilor se încearcă a dovedi, că Rusia nu se pregătesce de război, ea vrea numai să se asigure și să se întărească contra monarhiei noastre, carea se pregătesce în adevăr de război. Caracteristic în espunerea lui este diariul rusec „Ruski Invalid,” care aprețiază lucrul în următorul mod: Rusia, numai încape îndoială, poate pune în câmpul de război o armată puternică, *concentrarea armatei însă la graniță e cu mult mai anevoioasă ca a vecinilor...* E destul o ochire pe chartă, ca să ne putem încredința despre rețeaua deasă a drumurilor de fer, ce impresoară din partea Germaniei și Austriei zona mărginașă rusească, și despre numărul neînsemnat al vagoanelor, cu cari Rusia își poate trimite forțele militare spre apus. Și din partea Germaniei și mai ales din partea Austro-Ungariei amenință o năvălire grabnică în ținuturile rusești. Măsura cea mai corăspundătoare ar fi completarea rețelei drumurilor de fer rusești în măsură cu a vecinilor. *Spre scopul acesta însă sunt de lipsă sume enorme de bani și mai ales timp îndelungat.* Așa dar Rusiei nu-i rămâne alta decât a-și mări puterea de apărare și a înmulți trupele la graniță, ca să nu fie surprinsă. *Pregătirile militare îndoite, ce s'au făcut în anul trecut din partea vecinilor, au hotărît pe Rusia a-și plănui un șir de contra-măsuri, cari succesiv vor fi și executate...* Importanța defensivă a acestor contra-măsuri o înțeleg destul de bine persoanele militare din Germania și Austro-Ungaria, prin urmare ele înșiși pot calcula rece, câte corpuri de armată ar trebui să concentreze încă Rusia la granița vestică în timp de pace, ca să-și aducă în echilibrul forța militară cu a contrariilor. Persoanele militare rusești mărturisesc mereu, că apărarea teritoriului rusec încă nu-i asigurată. Dacă *liga de pace* se crede îndreptățită a-și desvolta măsurile sale de apărare și a espune gloanțelor de tun chiar câte-va ținuturi rusești și Rusia va avea doară drept de a îngrijii pentru apărarea sa și de a lua toate măsurile spre a-și păstra țările inviolabile și a-și apăra onoarea.

Acest enunțiat îndreptat contra Austriei cât și contra Germaniei în loc să potolească flacăra a produs și mai mari nedumeriri. Între Berlin, Viena și Italia se schimbă mereu păreri de idei și din Roma se anunță acum din cercurile bine informate, că în casul unui atac îndreptat contra Austro-Ungariei, Germania nu-și va *parăsi* aliatul, ci că e gata, în cas de necesitate, a purta războiul la ambele granițe. Italia este gata a-și împlini datorința, ce i-o prescrie triplă alianță.

Germanii nu se mulțimesc numai cu măsurile luate în anul trecut pentru întărirea forței armate. Septenatul, ce se privia de singură proptea pentru menținerea păcii nu-i mulțimesc pe germani și în special pe dl de Bismarck. În parlament s'a adus un nou proiect de desbatere pentru întărirea forțelor militare. Acest proiect a fost introdus de ministrul de război german cu următoarele cuvinte: Formularea unui astfel de proiect răspunde unei dorințe din cuvântul de tron. Noi voim să fim așa de tari, ca liniștiți să ne putem opune ori-cărui pericol. Pericolul nu amenință din sfera războinică a guvernelor aliate și nici din partea vre-unei partide din poporul german, căci iubirea de pace e curent puternic național. Pericolul amenință din posibilitatea unui atac din partea vecinilor. Noi nu *ăutăm* războiul, dar vrem să-l purtăm cu onoare, dacă suntem siliți. Suntem tari, dar nu suntem destul de tari. Motivul se arată în proiect. Eu sperez, că *diua*, în care vom *avé* trebuința de aceasta orga-

într-o aceste impregiurări e de a se considera ca un merit. Pretutindeni este bine stabilit ca cas-sarul să nu întrebuițeze bani din cassă pentru persoana sa, nici să dea vre-o sumă ori cât de mică celorlalți angloiați.

„Unii bancheri destitue înmediat pe angloiații, cari joacă la bursă. Efectele de felul acesta sunt de tot neplăcute și este imposibil ca nesce angagiamente de speculațiune să nu detragă vre-un angloiat dela datoririile sale. Și aceasta e corect. V. G.

(Courcelle-Seneil).

* (Aprețierea unui jurnal rus cu privire la atitudinea Austro-Ungariei față de concentrările de trupe la graniță.) Jurnalul „Novoje-Vremja” salută cu cea mai mare bucurie scirea, că consiliul de rebel austriac, a luat hotărîrea să nu trimeată trupe la frontieră în Galizia, și laudă pre Alteța sa archiducele Albrecht, a cărui părere a înlăturat pericolul, în care ar fi împins monarhia noastră unii oameni politici, cari insistau ca să se trimită trupe la locurile amenințate. Numitul diar speră, că acum vor înceta scirile despre conflictul, despre cari atât se vorbește, dintre monarhia noastră și Rusia.

nisațiune nouă, e departe; când va sosi însă să fim gata. Încheiu cu dorința ca toate partidele să se uniască, pentru că siliți fiind să purtăm războiul, să putem pași conșcii pe câmpul de luptă și să putem duce steagurile vechi spre victorii ca și până acum.

Ministeriul Tirard a espus ambelor camere franceze programul seu. Declarațiunea formează o întregire a mesagiului președintelui, îmbărbătând pe republicani la concordie și esprimându-și dorința pentru menținerea păcii, enumeră însă totodată în detaliu reformele, ce le va introduce. Jurnalele franceze vorbesc cu mare satisfacțiune despre declarațiune. Ele laudă mai ales modestia, sinceritatea și simțul de datorință a lui Carnot și reeacă pe partide a se uni sub steagul păcii. Din contră însă unele din jurnalele radicale mai ales „Iustice,” „Latere,” „Radical,” poartă lupta veche cu vehemență. Rochefort numește pe președintele republicei simplu „Abbé Carnot.”

În cele din urmă și scupcina sârbească a răspuns la mesagiul regelui. Adresa e o parafrasă a cuvântului de tron, productul unui compromis între liberali și radicali. Cu aceasta ocaziune regele a rostit o vorbire, care dăscălesce amarnic pe sârbi și carea între impregiurările actuale politice e de mare însemnătate și merită o deosebită atențiune.

Ea sună astfel:

Dacă a-și fi primit adresa în forma, pe care voiăți să -o dați, sunt pe deplin convins, că în restimp de 24 de oare acel stat vecin, care în ultimii șapte ani ne-a dat atâtea dovedi de cea mai sinceră pretenie, ar fi cerut să-i spunem, ce voesce corpu legiuior al Sârbiei. D'asemenea trebuie să ve spun, că d-voastră a-ți fi voit să puneți în adresă și astfel de lucruri, cari ar fi violat drepturile coroanei, cum este d. e. amnestierea unor oameni, cari au agitât contra regelui și statului. Tot astfel este și pasagiul privitor la cestiunea bisericească. Ce căuta aceasta în adresă? Am făcut, ce am putut; mai mult nu fac cu nici un preț.

În ce privește guvernul meu de mai nainte, trebuie să ve spun lămurit, că el a lucrat în timp de șapte ani după ordinele mele espres și pentru acestea iau toată răspunderea. De aceea ve învit să ve consacrați afacerilor interne, unei bune administrațiuni și unei politice financiare sănătoase. Pe această cale mă veți găsi tot-deauna aliatul dvoastre cel mai devotat.

Dar în momentul, când ve veți atinge de lucruri, cari eu nu voesc să fie atinse, voi disolva scupcina. Dacă guvernul este dispus să țină seamă de intențiunile mele, poate să guverneze mai departe, dacă nu, atunci aveți să ve mulțemiți vouă înși-ve, dacă voi chema un guvern, care în unire cu scupcina să țină seamă de intențiunile mele. Dorii libertatea presei; spuneți-mi însă, unde există o mai mare libertate de presă de cât în Serbia.

Eu cetesc în fie-care și diarele sârbesci și m'am convins, că libertatea presei în Serbia este deplină.

Încă ceva: Eu me găsesc pe tărâmul constituțional, de unde nu me voi abate nici cât un fir de păr, deși recunosc, că drepturile, care aparțin după constituțiunea actuală coroanei, sunt prea mari, pentru-că ele față cu corpu legiuior stau în raport ca 3 la 1. Drepturile statului trebuie împărțite între coroană și parlament, dar până când aceasta nu se va fi făcut în formă legală, până atunci me folosesc de drepturile, ce am și nu cedez nimic.

Vo pun aceasta în vedere, ca să știți, că dacă am aruncat vëlul uitărei peste unele fapte ale d-voastre, să nu ve încercați să sgândăriți prea mult lucrurile. Lucrați pentru binele tronului și al iubitei noastre patrii. Ve doresc aceasta din toată inima.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Rectificarea „unui bilanț real.”

Brașov, 2/14 Decembre, 1887. Stimată Redacțiune! Ve cer scusele, că din vina altuia sum necesitat a ve mai molesta cu șirele acestea în cestiunea „Bilanțului real” publicat în Nrul 119 al „Tel. Rom.”

Cetind adecă în Nrul 120 al „Teleg. Român,” declarațiunea dlui Cunțan, numai decât am cerut deslușiri dela avocatul din Sibiu, carele mi-a trimis datele, ce vi le-am comunicat prin corespondența mea din 15/27 Novembre a. c.

Eată, ce răspuns am căpătat:

Sibiu, 10 Decembre, 1887.

„Să-mi pardonezi Domnul meu, că datele, ce ți le-am comunicat într'adevăr nu sunt de tot esacte, dar abaterile nu sunt atât de esențiale, ca să merite rectificarea din partea dlui Cunțan pentru onoarea ce i s'a făcut din greșală, căci nu este rușine a fi membru al comitetului de supraveghiere la o societate pe acțiuni.

Eu am crezut, că dta voesci să te informezi numai singur și numai despre „bilanțul” Institutului tipografic și acela l'am decopiat cu toată grija, și este esact așa precum s'a publicat, protocolul adunării generale, și contul perderilor și profitului însă — fiind conturbat prin larma publicului, ce era în procuratură (pertâr) pentru-că acolo se păstrează actele de aceasta natură — le am însemnat

mai fără grijă, și în aceste două acte s'au strecurat unele neesactități, după părerea mea fără mare însemnătate.

Adecă:

1. La adunarea generală afară de cei publicați au mai participat:

N. Comanescu, paroch gr. or. în Codlea cu 2 acții.

Galaction Șagău, protopresbiter gr. or. al tractului Reghinului cu 10 acții și

I. Slavici cu 2 acții.

Prin urmare nu 13 ci 16 înși a fost de față, toți ortodocși.

Întrebările, la cari s'au dat deslușiri nu au fost puse de S. Monda, ci de Galaction Șagău.

Pe acestia i-am schimbat, pentru că eu cuprinsul protocolului, afară de nume nu mi l descriesem, ci numai îl cetisem și fiindu mi ambii numai din audite cunoscuți, ușor i-am putut schimba.

Protocolul este subscris de dl Dr. Brote ca vpreș. și Dr. D. P. Barcian ca notar, și este autenticat la 10 Maiu prin dd. N. Cristea și D. Cunțan

2. În contul perderilor și profitului la „Eșite” s'a strecurat o greșală mai regretabilă, încât eu ți-am comunicat țifra de 862 fl. 23 cr. ca „port” pe când ea figurează ca „amortisare” din mobilariul tipografiei.

Aceasta a provenit de acolo, că în text poziția întâia este foarte lungă: „Spesele tipografiei, materialu, redacțiunea Tribunei, port” și n'au încăput într'un șir, ci cuvântul „port” a fost singur în șirul al doilea.

Eu în grabă, la șirul întâiu am scris suma primă, la al doilea suma a doua, și la a treia sumă am scris textul adevărat din șirul al patrulea, neobservând textul din șirul al treilea.

Dacă sau Dta sau altul ar presupune despre mine, că am făcut cu intențiune aceasta greșală, mi-ar face nedreptate, pentru-că eu nici un interes n'am avut a te seduce nici pe Dta nici pe altul, nici n'am dat cu socoteala — că Dta vei da publicității datele, ce și ți le-am comunicat.

Bilanțul este subscris de dd Dr. Brote și Ioan Bechnitz și este provădit cu următoarea clausulă:

Bilanțul de față s'a aflat esact și în deplină conformitate cu registrele respective. Sibiu, 27 Aprile, 1887. Comitetul de supraveghiere: Const. Ștezar, Paul de Dunca, Dumitru Comșa.

Va să dăcă am schimbat pe dl Comșa cu dl Cunțan.

Spun drept, că nici pe aceasta nu am pus nici un pond, și în graba mea nu mi-am însemnat pe hârtie ci numai în memorie, ear acolo ușor s'a putut încurca Comșa dela bilanț, cu Cunțan dela protocol, cu atât mai vârtos, că și unul este „Dumitru” și altul, și unul își începe numele de familie cu „C” și altul, și unul are „codiță” la sfârșitul numelui și altul.

Acestea sunt toate inesactitățile ce conțin datele, ce ți le-am comunicat, — dar toate la olaltă nu impoartă nimic la urcarea sau scăderea deficitului unui bilanț de 40—50,000 fl.

Încă odată me rog de iertare și me subsemn etc.”

Ve rog să publicați acestea rectificări, prin care dau deplină satisfacțiune dlui Cunțan, carele cu drept cuvânt declină dela sine onoarea de a fi membru al comitetului de supraveghiere al „Institutului tipografic,” pe când aceasta onoare afară de dl Dunca publicat deja îi compete dlui Constantin Ștezar, asesor consistorial și cassar la fondurile archidiece-sane și dlui Dumitru Comșa, cunoscut deja.

Pentru mine însă nu este nici o mângăere diferința de 862 fl. 23 cr. la „amortisarea din inventariul tipografiei,” căci în realitate aceasta nici nu urcă nici nu scade deficitul, care l'am calculat eu. Primiți etc.

Un acționar de al „Institutului tipografic.”

Procesul

urmat între comuna gr. or. română și cea greacă din cetatea internă a Brașovului în privința bisericeii gr. or. cu hramul St. Treime din acel loc.

(Continuare din Nr. 124 și încheere.)

Totdeauna luându-se actele fundamentale ale bisericeii în considerare P. Veneratul Consistor în cercul competiții sale aduse concludus din 29 Ianuarriu 1868, prin care cestiunea bisericeii se regulează în mod paritetice între români și greci atât în privința limbei serviciului divin, cât și în privința administrațiunii.

În contra acestui conclud grecii luară recurs la ministrul de culte, care în înțelegere cu episcopul local esmise pentru cercetare o comisiune micstă de mireni și preoți sub presiul lui Beldi G., care și a și împlinit misiunea la fața locului.

Asupra acestei cercetări ministrul reg. ung. de culte de atunci, baronul Eötvös, deliberă ordinațiunea dta 30 Iuliu, 1869, prin care cestiunea serviciului divin și a preotului se regulează pe baza parității. Prin altă ordinațiune al aceluiași minister cu datul 6 Noembre, 1869, se decide, ca spesele serviciului divin în limba română să se acopere din averea și venitele bisericeii tocmai ca și spesele serviciului divin grecesc.

Prin ambele ordinațiuni însă administrațiunea se lăsă în mâna grecilor.

Nici grecii nici românii n'au fost mulțămîți cu aceste ordinațiuni ministeriale, din care cauză ambele părți se plâneră la dieta țerei, ear dieta țerei nu decise nimica în merit, ei încredințară din nou cauza ministrului de culte, următorului lui Eötvös, deoarece acesta murise.

După multe peripeții urmate dela anul 1869 până la anul 1881 cauza se decise prin prea înaltul rescript din 14 Februarie 1881, despre care am vorbit la începutul acestei esposițiuni și prin care cestiunea limbei se rezolvă pe principiul de paritate eară administrațiunea bisericească și a averii bisericesci se conrede comisiei constatatoare din greci și români sub conducerea comitetului suprem al Brașovului.

Îndată ce grecii din Brașov vîdură, că li s'a luat din mână averea bisericească alergară la Pesta să-și câștige un patron sau avocat, care să le restituie administrarea bisericească. Ei îl aflară în persoana dlui Stefan Teleszky, avocat și deputat de mare influență în partida regimului, căruia, după cum am arătat mai sus, i-a succes a pune în mișcare coroana, regimul și corpurile legiuitoare și cu un cuvînt tot mecanismul statului pentru a procura grecilor succesul dorit.

Numitul deputat și avocat a pus corpurile legislative în mișcare pentru a aduce din ansa acestui proces Art. de lege XXV din anul 1881, prin care se autorizează judecătorii civili a aduce sentință în cestiuni de drept public bisericesc, cu eschiderea remediului de a putea reînoui procesul, remediul, ce prin procedura civilă, ce se află în vigoare este admis în cele mai neînsemnate bagatele.

Într'adevăr tare sigur a trebuit se fie Dr. Stefan Teleszky actualul secretar de stat, despre succesul favoritor partidei sale, când în proces de atîta însemnătate a stăruit să se eschidă reînouirea procesului, și astfel să și ardă naile salvatoare la spațele sale.

A pus coroana și regimul în mișcare, pentru ca românii să fie avisați pe cale procesuală sub urmări de a perde ori ce drept la biserică și astfel să fie constrânși în contra voinții lor de a începe proces.

În această pozițiune penibilă românii începură procesul și dl Stefan Teleszky, actualul secretar de stat în ministerul de justiție, care încă în decursul procesului a fost designat ca atare, nu s'a înșelat în așteptările sale, românii au fost respinși cu pe titul inculpei lor în toate trei instanțele.

Vom publica unele dintre documentele mai însemnate folosite în acest proces și apoi sentința supremei instanțe și motivarea ei și încă întăiu pentru că referentul, după cum se dice, ar fi unul dintre cei mai buni iuristi ai Ungariei, al doilea pentru că publicul român asemănând espunerea, ce s'a dat mai sus, care în detalii din cuvînt în cuvînt s'a constatat prin acte autentice, cu motivarea sentinței supremei judecătorești a Ungariei se poată apreția încât referințele de drept ale românilor și în special ale românilor gr. or. la finea acestui secol, se pot asemăna cu referințele de drept ale acelora și români pe la finea secolului al XVIII-lea.

Varietăți.

* (Un reprezentant al Majestății Sale, monarhului nostru la Roma). Principele Franz Liechtenstein, satisfăcînd dorinții Majestății Sale, s'a dus la Roma spre a prezenta înaltului pontific un autograf de felicitare, precum și darul, ce constă din un crucifix de aur, împodobit cu diamante.

Deasemenea și Alteța Sa principele de coroană Rudolf a predat principelui o epistolă de felicitare precum și darul pregătit din partea Archiducilor în frunte cu principele de coroană.

Primarul cetății Viena Uhl, din partea consiliului comunal al numitei cetăți a fost însărcinat a se duce la nunțul papal arhiepiscopul Galimberti spre a-l ruga, ca să prezenteze Iubiliarului felicitările orașului Viena.

* (Necrolog.) *Iustina Greavu* nasc. Pop, cu fii: *Eugenia, Vasilie, Valeria* și *Aurel*; *George Pop*, paroch gr. or., ca socru; *Ioan, Niculae* și *Dumitru Greavu*, ca frați; *Niculae Tronca* cu soția *Eudocia*, *Elia Pop* cu soția *Elena*, *George Pop*, *Niculae Stroiă* cu soția *Tafivta*, *Moise Pop* cu soția *Maria* ca cumnați; *George, Ioan* și *Elia Macellariu*, ca unchi; *Ioan Macellariu* și soția *Irina*, ca veri; cu inimă înfrîntă de durere aduc în numele lor și al numeroșilor consângeni la cunoscință, că neuitatul soț, tată ginere, frate, cumnat, nepot și **Basiliu Greavu**, *subjude regesc*, erii, în 5/17 Decembrie, 1887, în etate de 44 ani, provădît cu cele sante, a încetat din viață.

Rămășițele pămîntesci ale repausatului se vor înmormînta Luni, în 7/19 Decembrie, la 1 oară după ameași.

Mercurea, 6/18 Decembrie, 1887.

Fie i țêrena ușoară și memoria binecuvîntată!

* (Legate.) Consiliarul aulic în pensiune *George Anghel*, care a repostat în 6 Decembrie, după cum cetim în „Gaz. Transilvaniei“ a lăsat următoarele legate pentru scopuri filantropice: 1 „Asociațiunei Transilvane“ pentru literatura și cultura poporului român 300 fl. — 2. Pentru biserica din locul seu natal „Zlagna“ 100 fl. — 3. Pentru biserica gr. cath. din Sebeș 100 fl. — 4. Pentru scoala gr. or. din Seceș la carea a fost contribuit și pentru edificarea ei 100 fl.; acum altă 100 fl. — 5. Pentru sêracii din Sebeș cu scop ca interesele anuale în tot anul la diua sa onomastică să se împartă între 4 sêraci, fie-care din câte una din cele 4 confesiuni din Sebeș 20 fl. Suma totală 800 fl.

* Din o corespondință, ce ni se trimite din Gârbova de sus, tractul Alba-Iulia, estragem, că în locul repostatului paroch *Tiron Pop* s'a ales de paroch clericul absolut dl *N. Muntean*.

Încât privesce modalitatea conducerei actului de alegere, că adecă aceea s'a întemplat în o duminică după prânz, în casa parochială și nu în biserică, cu oameni adunați de pre la birturi, așteptăm lămuriri din partea competentă și tare credem, că scaunul protopresbiteral ca for de prima instanță va cerne lucrul în consonanță cu legile esistente, fără să sancționeze un abus comis de cătră cel chemat a executa legea în toate amănunțele ei.

Necunoscința poporului, noi credem, că nu poate fi exploatată în mod așa de păcătos, și de aceea punem la dosar corespondința, până nu primim lămuriri.

* (Concediu.) *Metropolitul sêrb, German Angelics*, suferind de o boală și a cerut concediu de 6 luni dela ministrul de culte spre a petrece în insula Corfu. Afacerile metropoliei în timpul absenței arhierului le va conduce episcopul eparchiei *Bacica, Vasilie Petrovici*. Pasul, ce l'a făcut metropolitul prin aceea, că a cerut concediu dela ministru foile serbesci l' desaproba cu desêvêrsire dicînd, că prin aceea a degradat demnitatea bisericești serbesci și că concediu cer numai funcționarii subordinați ministrului. *Metropolitul* era de ajuns, dacă numai notifica plecarea sa, îngrijindu-se de substituire.

* (Starea sămênaturilor în Ungaria). Pe baza datelor oficiale starea sămênaturilor în Ungaria este următoare: Sămênaturile de toamnă de a stînga Dunărei sunt frumoase, de asemenea și de-a dreapta Dunărei. Între Dunăre și Tisa timpul cel domol este foarte priincios sămênaturilor. În comitatul *Pestei și Bacs-Bodrog* șoarecii și vermii causează mari daune. Între Tisa și Mureș sămênaturile mai de timpuriu nu sunnt așa frumoase ca cele de mai târziu. În Ardeal sămênaturile sunt frumoase și căderea de zăpadă le feresce de multe neajunsuri.

* (Un calcul aprocsimativ.) Un renumit profesor de anatomie cu numele *Broca*, care s'a ocupat cu studierea celei mai nobile părți a organismului nostru, cu creerii, în o scriere a sa cu privire la om dice, că un om crescut cumpănesce atîta kilograme, câți centimetri trec peste un metru în înălțimea sa. Așa dară după calculul acestui profesor, sciind înălțimea unui om, ușor putem afla și greutatea lui. Punem cazul că un om are în înălțime 1.80 m. atunci greutatea lui va fi de 80 kilg.

* (Restanță de dare în comitatul Clușului.) În 12 Decembrie n. inspectorul de dare în comitatul Clușului a raportat în adunarea comitetului administrativ, că în cartarul ultim din anul acesta s'a încasat din darea directă abia 397,076 fl. 64 1/2 cr. și a rēmas restanță 430.325 fl. 42 1/2 cr., așa dar nici jumătate nu s'a putut încassa. În darea militară din 74.355 fl. 81 1/2 cr. abia s'a putut încassa 14.791 fl. 50 cr.

* (Urmări de ale duelului.) Vêduva de putatului *Literaty*, cădut în duel, în marea durere ce i-o causă moartea bărbatului seu, cu intențiune de a se sinucide, luă o soluțiune de morphium în gură. Din întemplare însă a gustat prea puțin din acest păhar de moarte, așa că medicilor le succese a o aduce earăși la viață.

* (Concurență în frumsețe.) În aceste zile în Brüssel s'a statorit arangierea unui bal, care va fi împreunat cu alegerea celor mai frumoase dame, cari vor lua parte la acel bal. Fie-care cavaler la intrare va primi un bilet, pe care va scrie numele aceleia, căreia i dă preferință. Dintre toate grațioasele ființe, al căror nume va figura pe biletele diferiților cavaleri, un juriu constător din 5 membri, va alege două esemplare de cea mai completă frumseță.

Cel dintăiu premiu, numit „Grand prix de Brüssel“ se va conferi acelei dame, care va escla prin simetria trăsurilor feții în special; al doilea premiu

numit „Premiu de Paris,“ se va conferi acelei dame, care încântă privitorii prin picanta-i gratie.

Damele distinse vor primi ca suveniruri portretele lor, esecutate de cei mai buni pictori, ear juriul un mic memoire de valoare artistică.

* (Bibliografic.) Cărți alese. Primim dela tipografia *Alecsi* din Brașov ca primul număr al publicațiunei, ce și-a propus a scoate sub titlul de mai sus: a doua edițiune din „*Satul cu comorile*“ novelă localisată de *Petra Petrescu*, care în această adoua edițiune a fost tipărită cu litere mai mari, mai cetețe, formând acum un frumos volum în 8° mare de 132 pagini. Cu toate astea costă numai 20 cruceri esemplarul. Nu ne indoim deci de respândirea acestei scrieri, care a fost apreciată de întreaga pressă română, ear de Ven. consistoriu archidiececan, a fost recomandată cu următoarea circulară: Nr. 2781 scolar. Notă cătră direcțiunile scoalelor populare confesionale din archidieceasă. Următoarea carte „*Satul cu comorile*“, novelă localisată de *P. P. Brașov* 1884 se recomandă din partea acestui consistoriu spre a se procura pentru bibliotecile scoalelor noastre populare, ca un op în toate privințele corect și foarte instructiv pentru poporul nostru. Din sedința Consistoriului archidiececan, ținută în Sibiu la 27 Iuliu, 1884.

Telegr. rom. Nr. 83 1884 19 (31) Iuliu.

— „*Transilvania*“ Nr. 23—24 a apêrut cu următorul sumariu: *Fundațiunea lui Neagoe Vodă*. — Discurs despre lucrarea pămîntului, rostit de *I. Georgescu* cu ocaziunea adunării generale a despărțămîntului III Sibiian pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în 30 Octobrie a. c. în comuna *Secădate*. — Disertațiune „despre cultura arborilor“, insinuată la adunarea „despărțămîntului al XII al Asociațiunei Transilvane pentru literatura și cultura poporului român“ ținută în Lăpușul unguresc la 10 August anul 1884 de învățătorul *Alessiu Latisiu* din Lăpușul unguresc. — Procese verbale ale comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român luate în sedința dela 21 Noembre și 6 Decembrie n. 1887. — Bibliografic. — Anunciu de abonament.

— „*Romänische Revue*“, pol. lit. Monatschrift, Herausgeber *Dr. Cornelius Diaconovich* în *Resicza, Süd-Ungarn*. Pränumerationspreis ab 1. Jan. 1888 ganzjährig 10 Gulden XII. Heft, III. Jahrg. Inhalt: *An die Leser*. — *Ein Pressprozess gegen die „Romänische Revue“*. — *Die romänische Thronrede*. — *Rundschau*. (Französische Stimmen über die Lage der Romänen in Ungarn, aus „*Le Siècle*“ und „*L'Autriche Slave et Roumaine*.“ — Die politische Einheit Ungarns, aus dem *Sieb. D. Tageblatt*. — Zur Kinderkolonisation. — Die Staatssprache in der Apotheke. — Zur Portofreiheit. — Das *Szörényer Mandat* und der *dritte Brief des General Doda*. — *Die Chronik des Huru* und die grosse milit. Expedition in die Moldau des ung. Königs *Ladislaus Cumanus* ad *reducendos Cumanos fugitivos*, ein in der Geschichte Ungarns, so wie in der Geschichte der Nachbarländer verschwiegenes historisches Factum, von *Sim. Mangiuca* (Fortsetzung.) — *Petre Ispirescu* — „*Sag an mein Süßes Kindchen*“, (Frumoasă copilă) aus dem Romänischen von *V. Alexandri* von *Dr. Ad. Stern*. — Litteratur und Kunst. (Ein neues Buch von *Carmen Sylva*.) — „*Ethnologische Mittheilungen aus Ungarn*.“ — *Études historiques sur le peuple roumain*“, par *A. D. Xenopol*. — *Die Gedichte des Logofăt Costache Conachi*. — *Musa Română*. — der *Acad. Verein Petru Maior*. — *Metodica scoalei „populare“* von *Dr. P. Pipoș*. — *Geschichtliches*. — *Inserate*.

— „*Lumina pentru toți*.“ *Revistă pedagogică*, ce apare în București, sub direcția dlui *Eniu Bălțean*, calea Moșilor, Nr. 138. Abonamentul 10 lei pe an, și 5 lei pe șase luni.

A apêrut Nr. 6, din anul III, pe luna Noembre al căru cuprins este următorul:

Cătră abonații revistei. — Sentințe pedagogice, de *Eniu Bălțean*. — Schițe din istoria pedagogiei de *Ioan Russu*. — *Cronica teatrală* de *Ioan Russu*. *Jocul copiilor* de *Christ St. Reverean*. — Cum învață *Gertruda* copii săi? de *E. B.* — *Stefan Voda* (baladă populară) de *Pr. St. Stoicescu*. — În contra direcțiunii literare de *Juvenal*. — Un sistem românesc de învățămînt de *Stef. Georg Carpen*. *Meseriile Române*. — Conferințele învățătorilor din *Muscel*. — *Speranța* — *Rusia și România*. — Rolul Români într'un războiu european. — Despre intrunirea învățătorilor de *Eniu Bălțean*. — *Numerile*. — *Scoala Nouă* de *E. B.* — *Moui revisori scolari* de *Eniu Bălțean*. — *Intrebăm pe dl revisor scol. al jud. Prahova-Buzeu* de red. — *Încă ceva despre dl Sadovean*, revisor scolar din *Gorj*. — *O înlocuire nedreaptă de Redacție*. — *Notițe literare*. — *Literatura de spirit*. — *Corespondență*. —

Loterie.

Sâmbătă în 17 Decembrie 1887.

Buda: 84 60 62 83 3.

Nr. 578. [1757] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a din comuna Valeabrad, protopresbiteratul Zarandului, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Venitele împreunate cu această parohie, după cum s'au staverit în sinodul parochial dela 8 Septembrie 1885, dau suma de 406 fl. v. a.

Competenții au a-și așterne suplicele instruite conform legilor din vigoare în terminul deschis la oficiul protopresbiteral gr. or. al Zarandului. În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or. al Zarandului.

Brad, la 26 Novembre, 1887.

Vasiliu Dămian, protopresbiter.

Nr. 407. [1758] 1-3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de paroch in parochia de clasa a III-a Peteritea, se escrie prin aceasta a doua oară concurs pe basa rezoluțiunei consistoriale din 29 Septembrie Nr. 4005 B. a. c. cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt următoarele:

1. 8 jugere 1554 □ porțiune canonică de fenaț, 6 jugere 846 □ arătoriu și pășune 4 jugere, toate acestea împreunate cu altele 2 părțile numite în vârful Zăpođi în mărime una de 451 □ de fenaț și alta de arat de 130 □ dau un venit anual de 41 fl. v. a.

2. Dela 105 familii câte o ferdela de cucuruz, nesfârmat à 50 cr. 52 fl. 50 cr.

3. Stolele usitate, cari toate calculate după calculul mediu dau un venit anual de 144 fl. 85 cr. v. a.

Reflectanții sunt poftiți a-și subșterne petițiunile instruite conform legeri la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Solnocului în conțelegere cu comitetul parochial din Peteritea.

Cupșeni, în 26 Novembre, 1887.

Samuil Cupșa, protopresbiter.

Nr. 199. [1756] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de capelan lângă neputinciosul paroch Nicolau Munteanovici din parochia suburbiului Maierii Albei-Iuliei, se escrie concurs dela prima publicare cu termen de 30 de zile.

Emolumentele împreunate cu acest post fac 271 fl. 75 cr., adică jumătate din tot venitul parochial.

Doritorii de a ocupa acest post de capelan au a-și trimite suplicele lor instruite conform statutului organic la oficiul subscris în terminul mai sus indigitat.

Alba-Iulia, 26 Novembre, 1887.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alesandru Tordoșan, protopresbiter.

Nr. 539-1887. [1759] 1-3

EDICT.

Nicolae Moga, născut în Jina, domiciliat în Seliște, care a părăsit cu necredință pe legiuita lui soție Parasciva Roșca din Seliște din primăvara anului 1872 fără a se ști locul ubicațiunei lui, — conform rezoluțiunei consistoriale din 20 Octobree a. c. Nr. 4686 B. — se citează a se presenta în termin de 3 luni dela prima publicare la subscrisul oficiu, căci la din

contră procesul divorțial intentat asupra-i de soția lui se va pertracta și cide și în absența lui.

Seliște, 14 Decembre, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Seliștei

Dr. Nicolae Maier, protopresbiter.

Nr. 895. [1747] 3-3

CONCURS.

La institutul de agronomie din Mediaș în Transilvania este de ocupat un al treilea post de învățătoriu primariu pentru specialitățile agronomice și anume pentru vinărit, pomărit, stupărit și cultivarea vermilor de mătăsă.

Cu postul acesta este împreunat un salariu de 1,000 fl. v. a., și dreptul de pensiuone conform conclusului universității din 17 Novembre 1874 Nr. 845 1874 și este învățătoriu al treilea obligat a da până la 20 de oare pe săptămână instrucțiune teoretică precum și a conduce lucrurile în grădina de pomărit, vii și pivniție.

Ocuparea postului deocamdată va fi pe un an de probă; la prestațiuni coreșpunđtoare ocuparea postului provisorie se va transforma la finea anului de probă în definitivă, și la cas dacă aceasta nu se va întâmpla, se vor rebonifica respectivului speșele de călătorie tour și retour.

Competenții la postul acesta, au a-și trimite rugarea din care se fie evident că au absolvat cel puțin șase clase la un gimnasiu sau la o școală reală superioară, precum și o academie agronomică și posedo o pracșă coreșpunđtoare în vinărit și pomărit; până în 5 Ianuarie 1888 la oficiul central al universității sășesci în Sibiu.

Limba de propunere este cea germană, la cas de cualificațiune egala vor fi preferiți competenții care posed

limbile patriei (germană, maghiară și română).

Sibiu, în 27 Novembr, 1887.

Dela oficiul central al universității săș.

Sz. 5086/1887. plg. [1755] 2-3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék által ezennel közhirrre tétetik, hogy Kispál Gábor birtokos által beadott kereset folytán az Isztinaí italmérési jog arányosításának megengedhetősége, és az aránykulcs meghatározása feletti tárgyalásra a határnap 1888 Január 25-én d. e. 10 órára tuzetik ki, Isztina községébe, a községi iroda helyiségbe, a melyhez összes érdekeltek a birtokrendezési utasítás 15 §-a szabványaira való figye meztetés-sel ezennel meghivatnak.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1887 Novembr 21-én tartott üléséből.

Nagy Lajos, elnök.

Tatár, jegyző.

Sz. 5087/1887. plg. [1754] 2-3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék által ezennel köztétetik, hogy Hidegvizi birtokos Kispál Gábor által beadott kereset folytán, a hidegvizi italmérési jog arányosításának megengedhetősége és az aránykulcs meghatározása feletti tárgyalásra a határnap 1888 Január hó 24-én délután 2 órára tuzetik ki, Hidegviz községébe, a községi iroda helyiségbe, a melyhez összes érdekeltek, a birtokrendezési utasítás 15 §-ában irtakra való figyelmeztetéssel ezennel meghivatnak.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1887 Novembr 21-én tartott üléséből.

Nagy Lajos, elnök.

Tatár, jegyző.

[1752] 5-6

Vinuri roșii de Verșet

vechi de mai mulți ani à fl. 15 — fl. 17 — fl. 20 — și fl. 25 pro hect. Ori ce cuant se espedează, cu toate acestea se reaceară unde e posibil pentru trimiterea de vase goale, deoare ce aici e lipsă de vase.

Both Lipót în Verșet.

In urma escelentei și puternice calități de vinuri garantez, că acestora gerul nu le strică nimica.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobree 1887.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between Budapest, Predeal, Arad, Timișoara, Sibiu, and other locations. Includes train names, departure times, and arrival times.

Nota: Numerele cele grase inseamnă oarele de noapte.